

ha, fedda auustama, ja Eritis ja tānnas sedda, kes tedda olli saatnud ðige Tee peåle, omma Issanda Abraami Wendade Rotta. Elieser andis fa selle Tüttarlapsele martsi monned Ehted, ja temma läks ruttuste Liïna, ja andis sedda teäda omma Bannematte Maja, ja näitas ülles, mis Vänid ja Ehted ta olli sanud. Siis Rebekka Wend Laban läks vå'ja se hallika jure, ja ütles selle moodra Mehhele: Tulle sisse sinna Jehowa önnistud meie jure; miks pârrast seisad sa vålijas? Minna olen jo kõdda walmistanud sulle, ja Asset ja Kumi so Kamelidele!

S. 144. Elieser läks siis Liïna sisse Petueli Rotta: nemmad wotsid Rõmoga vasto tedda ja temma Mehhed ja Kamelid; ja Roga pandi temma ette. Aga temma ütles: Ei ma sõ enne mitte, kui ma saan omniaid Asjad üllesräki nud.

nud. Ja siis ütles ta neile, et ta ollets Abraami Sullane, fedda Jehowa våga rohkesti önnistand feigesugguste Asjade ja Barrandusse polest, ja räkis neil keit, miks pârrast temma olli tulnud, ja mis temmale seål Bee-Raewo jures olli suindinud. Laban ja Petuel vastasid se peåle: Jehowast on se Assi våljatulnud, meie ei voi Sannagi senna vasto lausuda, ei Kurja eggaa Head. Ja nemmad tootasid Rebekkat Abraami Pojale Maeseks.

S. 145. Se peåle andis Elieser Rebekkale, ja ta Bennale, ja ta Emma-le Anda ja kallid Asjo, ja temma ja need Mehhed, kes ta kâsas ollid, soid ja soid, ja jäiwad senna Omajale. Eisei Hommikul ütles Elieser: Saatke mind nüüd jälle mo Issanda jure minneema! Nemimad pallusid tedda veel monned Pâwad senna jâda, agga ta ütles: ðr-